

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets forordning (EØF) om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF

KOM(89) 290 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 15. juni 1989)

(89/C 192/15)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88⁽²⁾, træffer medlemsstaterne de fornødne forholdsregler til at sikre, at de foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), nu også virkelig er blevet gennemført, og at der er sket på behørig måde, for at forhindre og forfølge uregelmæssigheder og for at inddrive beløb, der på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelse er blevet uretmæssigt udbetalt;

kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen; denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager; denne forordning påvirker endvidere ikke nationale kontrolbestemmelser, der måtte være mere omfattende end de ved denne forordning fastsætte;

medlemsstaterne skal tilskyndes til at skærpe den kontrol med de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer, som de har foretaget efter Rådets direktiv 77/435/EØF⁽³⁾;

gennem medlemsstaternes iværksættelse af de bestemmelser, der følger af direktiv 77/435/EØF, har det kunnet konstateres, at det er nødvendigt at ændre den nuværende ordning efter de indvundne erfaringer; sådanne ændringer bør under hensyntagen til arten af de pågældende bestemmelser indarbejdes i en forordning;

det bør fastlægges, hvilke dokumenter denne kontrol skal foretages på grundlag af, for at der kan foretages en fuldstændig kontrol;

ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, må der tages hensyn til arten af de foranstaltninger, der gennemføres under medlemsstaternes ansvar, og til fordelingen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen;

desuden bør det fastsættes, hvilket omfang denne kontrol af forretningspapirer mindst skal have; omfanget skal fastsættes efter en metode, der gør det muligt at undgå, at der opstår væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne på grund af deres særlige udgiftsstruktur inden for EUGFL, Garantisektionen; metoden kan fastlægges ved som reference at anvende antallet af virksomheder med en vis betydning inden for ordningen med finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen;

det må fastlægges, hvilke bemyndigelser kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for dette personale og til at give det de ønskede oplysninger; der bør endvidere gives mulighed for i visse tilfælde at beslaglægge forretningspapirer;

for at tage hensyn til den internationale struktur inden for handelen med landbrugsprodukter og med henblik på gennemførelsen af det indre marked må der indledes et samarbejde mellem medlemsstaterne; desuden må der på EF-plan udarbejdes et centralt register over de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande;

(¹) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

(²) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

(³) EFT nr. L 172 af 12. 7. 1977, s. 17.

selv om det i første række påhviler medlemsstaterne at vedtage deres kontrolprogrammer, skal disse programmer dog godkendes af Kommissionen, således at den kan udføre sine overvågnings- og koordineringsopgaver, og således at disse programmer bliver vedtaget på grundlag af relevante kriterier, kontrollen kan således koncentreres omkring sektorer eller virksomheder, hvor der er stor risiko for svig;

de tjenester, der foretager kontrol efter denne forordning, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester, der foretager kontrollen inden udbetaling;

hver medlemsstat må oprette en særlig tjeneste, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning og sørge for den generelle koordinering og overvågning af kontrol efter denne forordning; denne tjenestes personale kan foretage kontrol af virksomhederne efter denne forordning;

det bør gøres attraktivt at styrke de tjenester, det påhviler at føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, ved at Fællesskabet midlertidigt yder et gradvis faldende bidrag til dækning af medlemsstaternes udgifter til ansættelse af yderligere personale, og til dækning af visse andre udgifter til uddannelse af personale til disse tjenester og til udstyr til disse tjenester;

der bør opstilles et overslag over, hvor stort et beløb fra Fællesskabet der er nødvendigt til gennemførelse af denne aktion; dette beløb indgår i de finansielle overslag, der er knyttet som bilag til aftalen mellem institutionerne af 29. juni 1988⁽¹⁾; de faktisk disponible bevillinger vil blive fastlagt ved budgetproceduren i overensstemmelse med nævnte aftale;

de oplysninger, der indsamles ved kontrollen af forretningspapirer, bør omfattes af tavshedspligt;

der bør på EF-plan finde udveksling af oplysninger sted, således at resultaterne af anvendelsen af denne forordning kan udnyttes bedst muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning vedrører kontrol af, om de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, nu også virkelig er blevet gennemført på behørig vis, og kontrollen foretages på grundlag af forretningspapirer fra støttemodtagerne eller de betalingspligtige, i det følgende benævnt »virksomheder«.

2. Ved »forretningspapirer« forstås i denne forordning alle bøger, registre, fakturaer, bilag og regnskaber samt korrespondance vedrørende virksomhedens erhvervsaktivitet, uanset form, hvis disse papirer har direkte eller indirekte forbindelse med de i stk. 1 nævnte foranstaltninger.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne foretager kontrol af virksomhedernes forretningspapirer, idet der tages hensyn til, hvilken type foranstaltninger der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sørger for, at det gennem udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bliver muligt at sikre, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder i forbindelse med ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, bliver så effektive som muligt under hensyntagen til omfanget af virksomhedernes finansielle deltagelse i finansieringsordningen.

Den i stk. 1 omhandlede kontrol omfatter hvert år et antal virksomheder, der ikke må være mindre end halvdelen af antallet af virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf under ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, har været på over 60 000 ECU i det år, der går forud for kontrolåret.

Virksomheder, hvor summen af indtægter og udgifter har været på over 100 000 ECU, og som ikke er blevet kontrolleret efter denne forordning i den foregående kontrolperiode, skal kontrolleres.

Virksomheder, hvor summen af indtægter og udgifter har været på under 10 000 ECU kontrolleres ikke efter denne forordning, medmindre der er særlige årsager hertil, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige program, der er omhandlet i denne forordnings artikel 10.

3. I relevante tilfælde udvides den i stk. 1 omhandlede kontrol til også at omfatte virksomheder, der har direkte eller indirekte forbindelse med virksomheder som defineret i denne forordnings artikel 1 eller med de pågældende foranstaltninger.

4. Kontrolperioden går fra den 1. juli til den 30. juni året efter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 33.

Kontrollen skal mindst dække året forud for kontrolperioden; den kan udvides til at dække tre år forud for kontrolperioden.

5. Den systematiske kontrol efter denne forordning berører ikke kontrol efter artikel 6 i forordning (EØF) nr. 283/72⁽¹⁾ eller artikel 9 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 3

Hvis virksomhederne efter EF-bestemmelserne eller de nationale bestemmelser er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og i givet fald med virksomhedens lagerbeholdning.

Artikel 4

Virksomhederne skal opbevare de i artikel 1, stk. 2, og artikel 3 nævnte forretningspapirer i mindst tre kalenderår fra slutningen af det kalenderår, hvor de er blevet udfærdiget.

Artikel 5

1. De ansvarlige for virksomhederne skal sikre, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger stilles til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol.

2. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.

Artikel 6

1. I ethvert tilfælde, hvor der kan foreligge en uregelmæssighed begået af den kontrollerede virksomhed over for EUGFL, anvendes de nationale bestemmelser om beslaglæggelse af forretningspapirer.

2. Medlemsstaterne træffer fornødne foranstaltninger til at træffe sanktioner over for fysiske eller juridiske personer, der ikke overholder forpligtelserne i denne forordning.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne yder hinanden fornøden bistand i forbindelse med den kontrol, der er fastsat i artikel 2 og 3, hvis en virksomhed er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor udbetaling og/eller indbetaling af det pågældende beløb har fundet sted eller skulle have fundet sted.

2. I løbet af første kvartal af året efter udbetalingsåret sender medlemsstaterne en liste over de i stk. 1 nævnte virksomheder til hver medlemsstat, hvori sådanne virksomheder er etableret; denne liste indeholder alle oplysninger, som de medlemsstater, der modtager listen, har behov for for at kunne identificere de pågældende virksomheder; Kommissionen får tilsendt en kopi af hver liste.

3. I løbet af første kvartal af året efter udbetalingsåret sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over de virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og for hvilke udbetaling og/eller indbetaling af det pågældende beløb har fundet sted eller skulle have fundet sted i den pågældende medlemsstat.

Artikel 8

1. De oplysninger, der indsamles ved den i denne forordning fastsatte kontrol, er omfattet af tavshedspligt. Sådanne oplysninger må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i Fællesskabets institutioner skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne udøve deres funktion.

2. Denne artikel berører ikke de nationale retsplejebestemmelser.

Artikel 9

1. Inden den 1. november efter kontrolperiodens udløb sender medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om forordningens anvendelse.

2. Rapporten skal indeholde oplysninger om eventuelle vanskeligheder og i givet fald forbedringsforslag.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler regelmæssigt synspunkter om forordningens anvendelse.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne opstiller foreløbige programmer for den kontrol, der skal foretages efter denne forordnings artikel 2 i den efterfølgende kontrolperiode.

2. Hvert år inden den 15. marts sender medlemsstaterne Kommissionen det i stk. 1 omhandlede program med oplysning om:

— hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb

— hvilke kriterier der er blevet lagt til grund for programmernes udarbejdelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 36 af 10. 2. 1972, s. 1.

3. De foreløbige programmer, der er nævnt i stk. 1, skal godkendes af Kommissionen; Kommissionen giver inden den 15. maj den pågældende medlemsstat meddelelse om, hvilke ændringer den ønsker foretaget.

4. Der kan senere foretages visse justeringer, som måtte have vist sig nødvendige under programmets gennemførelse; disse justeringer skal meddeles Kommissionen så hurtigt som muligt; senest to måneder efter modtagelsen af nævnte meddelelse underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om, hvorvidt den har godkendt det justerede program, eller om, hvilke ændringer den ønsker foretaget.

Artikel 11

1. Hver medlemsstat opretter en særlig tjeneste, der skal føre tilsyn med denne forordnings anvendelse og

- den i forordningen fastsatte kontrol, der foretages af kontrolpersonale, der er direkte tilknyttet denne særlige tjeneste, eller
- den generelle koordinering og overvågning af kontrollen, der foretages af personale, der er tilknyttet andre tjenester.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kontrollen efter denne forordning skal fordeles mellem den særlige tjeneste og andre nationale tjenester, forudsat at førstnævnte tjeneste sørger for den generelle koordinering og overvågning.

2. Den eller de tjenester, der skal føre tilsyn med anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester eller afdelinger af tjenester, der forestår udbetalingen, og som foretager kontrol inden udbetaling.

3. For at sikre korrekt anvendelse af denne forordning tager den i stk. 1 nævnte særlige tjeneste alle fornødne initiativer og forholdsregler.

4. Den særlige tjeneste sørger endvidere for:

- at uddanne nationalt personale til udøvelse af kontrol som omhandlet i denne forordning, således at personalet tilegner sig de kundskaber, der er nødvendige for, at det kan udføre opgaverne
- at forvalte kontrolrapporterne og al dokumentation i forbindelse med den kontrol, der er foretaget, og som er fastsat i denne forordning.

5. Den pågældende medlemsstat giver tjenesten de beføjelser, der er nødvendige, for at den kan udføre de i stk. 3 og 4 omhandlede opgaver.

Tjenesten skal bestå af et personale, som skal have den rette størrelse og uddannelse til at kunne udføre ovennævnte opgaver.

Artikel 12

Fællesskabet yder et bidrag til dækning af medlemsstaternes faktiske udgifter til vederlag til personale, der tiltræder fra 1. januar 1990 og ansættes udelukkende

- i den særlige tjeneste, der er nævnt i artikel 11, stk. 1, eller
- i andre nationale tjenester, hvis det drejer sig om personale, der udelukkende skal foretage kontrol som omhandlet i denne forordning.

Fællesskabets bidrag udgør i en periode på fem år fra den 1. januar 1990 50 % for de første tre år og 25 % for det fjerde og femte år, med et samlet beløbsloft på:

- 500 000 ECU for de første tre år og 250 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige
- 250 000 ECU for de første tre år og 125 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Nederlandene og Portugal
- 50 000 ECU for de første tre år og 25 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Luxembourg.

I denne forordning forstås ved »vederlag« løn, minus skat og afgifter, til det personale, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, og de rejseudgifter, som personalet har i forbindelse med opgavernes udførelse.

Artikel 13

Fællesskabet yder i en periode på fem år fra den 1. januar 1990 et bidrag til dækning af medlemsstaternes udgifter til uddannelse af personalet i de tjenester, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, på 50 % for de første tre år og 25 % for det fjerde og femte år, med et samlet beløbsloft på:

- 100 000 ECU for de første tre år og 50 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige
- 50 000 ECU for de første tre år og 25 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Nederlandene og Portugal
- 10 000 ECU for de første tre år og 5 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Luxembourg.

Artikel 14

Fællesskabet yder et bidrag på 100 % til dækning af medlemsstaternes udgifter til anskaffelse af det fornødne edb- og kontorautomatiseringsudstyr til de tjenester, der fører tilsyn med anvendelsen af denne forordning, med et samlet beløbsloft på:

- 100 000 ECU for Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige
- 60 000 ECU for Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Nederlandene og Portugal
- 20 000 ECU for Luxembourg.

Artikel 15

1. Det anslås, at Fællesskabets udgifter til gennemførelsen af den ved denne forordning fastsatte aktion, højest kommer til at udgøre 5,74 mio ECU for det første år, 4,86 mio ECU for det andet og tredje år og 2,43 mio ECU for det fjerde og femte år.

2. De disponible bevillinger fastsættes hvert år i budgettet.

Artikel 16

Kommissionen fastsætter på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne, hvor stort et årligt beløb Fællesskabet yder til dækning af de refusionsberettigede udgifter.

Artikel 17

Fornødne gennemførelsesbestemmelser til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 18

For så vidt angår kontrollen af de specifikke udgifter, som Fællesskabet finansierer efter denne forordning, anvendes bestemmelserne i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 19

Kommissionens tjenestemænd har adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge af kontrol efter denne forordning, og til de i denne forordnings artikel 14 omhandlede edb-anlæg.

Artikel 20

1. Direktiv 77/435/EØF ophæves.

2. I alle EF-retsakter, hvor der henvises til direktiv 77/435/EØF, skal sådanne henvisninger betragtes som henvisninger til tilsvarende artikler i denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.